

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 368-ҳадис

* إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى وَكَلَّ بِالرَّحْمَمِ مَلَكًا يَقُولُ: أَيْ رَبِّ نُطْفَةٌ، أَيْ رَبِّ عَلَقَةٌ أَيْ رَبِّ مُضْعَةٌ. فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى أَنْ يَقِضِي خَلْقَهَا قَالَ: أَيْ رَبِّ شَقِيقٍ أَمْ سَعِيدٌ؟ دَكَرْ أَوْ أَنْتَ؟ فَمَا الرِّزْقُ؟ وَمَا الْأَجَلُ؟ فَيُكْتَبُ كَذَلِكَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ.

(رواه البخاري ومسلم عن أنس)

Албатта, Аллоҳ таоло бачадонга бир фариштани вакил қиласи. У: «Ё Рабб, нутфа бўлди, ё Рабб, лахта қон бўлди, ё Рабб, бир тишлам гўшт бўлди», дейди. Агар Аллоҳ уни халқ этишни ирода қилса, у вакил: «Ё Рабб! Бахтлими ёки баҳтсизми? Ўғилми ё қизми? Чиройлими ёки хунукми? Ризқи қандай? Ажали-чи?» дейди. Мана шу каби жиҳатлар онаси қорнидалигидаёқ ёзиб-битиб қўйилади.

Анас (розияллоҳу анҳу)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

